

покварени тукъ политически режими, прѣдставлявани дори до обединението на Италия отъ 60 малки държави подъ главно четири тирании: испанска, австрийска, френска и на послѣдне мѣсто италианска. Къмъ тия тирании, за типичната отъ които — Неаполската — Гладстонъ въ 1851 г. изнесе поразителни факти, прибавете най отровната — *папската* — за каквато източното православие и понятие нѣма, — и ще си прѣдставите цѣлия калейдоскопъ отъ свързанитѣ единъ съ други приноси къмъ тѣй станалата вече легендарна прѣстѣпностъ на италианцитѣ.

„Ето, казва Колаяни, въ центроветѣ на най старата емиграция: въ Венето, въ провинциитѣ на Авелино, Салерно, Потенца, Козенца и т. н. убийството е намаляло“.

Отъ уважение къмъ почтения Сидилийски социологъ щѣ ми се да вѣрвамъ, че той не е мислялъ сериозно да подържа тоя си чудовищенъ аргументъ въ полза на емиграцията. Намаляло е убийството въ горнитѣ провинции не защото за това сж спомогнали извѣстни социалъ-економически фактори като лѣкове срѣщу прѣстѣпността въобще, а чисто и просто, защото е намаляло въ тѣхъ числото на населението, тѣй като частъ отъ него, голѣма или малка, е емигрирала. Това население си остава съ сжщата прѣстѣпностъ, защото и при емигрирането си то я носи съ себе си. Намѣсти дори се е увеличила, защото, чрѣзъ самата емиграция, операциитѣ на *камората*, *мафията*, „черната ржка“ (*mano nera*) и т. н. се разширяватъ териториално и ломброзно*). Азъ не зная дали на нашъ нѣкой социологъ поне на шега би му хрумнало на умъ идеята да впише като печалба отъ нашата емиграция намаляването на криминалността въ България по тоя чисто хирургически методъ.

*) De Nobili въ противовѣсъ на Колаяни твърди, че съ емигрирането сж се увеличили разврата, прѣлюбодѣянията, дѣтоубийствата, бигамията и т. н.